

Målet med det her er, at alle, der kommer i den danske folkeskole, skal kunne tale dansk. Det er jeg helt enig i. Med andre ord: Hvorfor skal pligten så ikke gælde alle? Altså at alle, der ikke kan tale dansk, når de kommer i skole, simpelt hen får et krav pålagt om, at det lærer de, uanset hvad grunden er.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Så vidt jeg ved, er vendelbomål jo en dialekt. Det er jo ikke et sprog. Det er jo en dialekt. Så ergo er vi stadig væk ude, ikke i en gråzone, men det er dansk. Så det her er stadig væk ud fra definitionen, hvad der bliver talt i et hjem, nemlig ikke dansk. Derfor er det defineret, som det er, i lovforslaget.

Formanden:

Tak til fru Louise Frevert. Og så tøvs a, vi skal gå videre.

Helle Sjelle (KF):

Det Konservative Folkeparti er meget optaget af at sikre en vellykket integration af indvandrere og naturligvis deres efterkommere. Det er indlysende, at en ordentlig integration kræver en omfattende tilegnelse af dansk. Ofte vil sproget være omdrejningspunktet for hele integrationsforløbet. Desværre forlader mange unge folkeskolen med utilstrækkelige læsefærdigheder, deriblandt et meget stort antal tosprogede unge; et kedeligt resultat for en af verdens dyreste folkeskoler.

Netop vores folkeskole spiller efter vores opfattelse en meget central rolle i integrationsindsatsen. Den er fundamentet i vores uddannelsessystem for enhver, der vokser op i Danmark, også for de tosprogede. Efter vores opfattelse er det imidlertid nødvendigt at følge de tosprogede børn ekstra opmærksomt for at være parat med de særlige tiltag, der kan sikre dem det fulde udbytte af deres skolegang.

Målet er, at de får en uddannelse på niveau med alle andre unge og bliver godt forberedt til et liv i det danske samfund. Vi hilser det derfor velkommen, at regeringen har sat så stærkt fokus på netop den opgave. Betydningen af det kan næppe overvurderes.

Der er allerede gennemført flere lovændringer, der har til formål at styrke de tosprogede elevers danskundskaber og integration i det danske samfund, ikke mindst netop tilbud om

den tidlige sprogstimulering, som blev vedtaget sidste forår.

I Det Konservative Folkeparti tror vi på, at sprogstimulering har en overordentlig gavnlig effekt og er et godt redskab, som skal bruges. Der er ingen tvivl om det rigtige i at gøre dansk sprogstimulering obligatorisk. Vi er derfor positive over for det fremsatte forslag, som skal sikre, at alle tosprogede børn med behov for sprogstimulering får et relevant tilbud herom. Det er et forslag, som simpelt hen skal sikre, at børn får den sprogstimulering, som de har behov for, uanset hvad forældrene ellers mener.

I Det Konservative Folkeparti bidrager vi gerne til, at alle borgere uanset sproglig baggrund rustes til aktiv og fuld deltagelse i vores samfund. Vi støtter derfor forslagene.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg har prøvet at øje PLS-rapporten igennem, og jeg kan simpelt hen ikke finde, at der står, at der simpelt hen er forældre, som siger nej til tilbud om sprogstimulering. Det kan godt være, jeg tager fejl, og at jeg ikke har læst det grundigt nok, men så kunne fru Helle Sjelle måske som en del af forligskredsen gøre mig lidt klogere. Hvorfra er det, man ved, at vi altså har et så massivt problem med, at der er forældre, der siger nej til, at deres børn lærer dansk, så det nu er nødvendigt at ændre *hele* den danske skoletradition og lave undervisningspligt ned til 3-års-alderen? Hvor er det, eksemplerne er?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Det, der har været vigtigt for os i denne her sammenhæng, er ganske enkelt, at vi klæder børnene på til at kunne et ordentligt dansk, når de starter i skolen, og derfor er vores udgangspunkt, uanset hvor mange rapporter der så bliver lavet, at uanset hvad forældrene mener i øvrigt om den sag, så vil vi gerne have, at børnene ikke mindst får de tilbud, men at de faktisk også tager de tilbud, der er mulighed for at få. Det er det, der er vores udgangspunkt.

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jo, men skal man ikke altid sørge for, at der er en eller anden sammenhæng mellem mål og midler? Kan det passe, især på en borgerlig regering, at man altså mener, at det er staten, der – uanset